

Posamezna številka 6 vinarjev :
JUTRO izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. do polne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1.20, z dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četrtletno K 5.—, mesečno K 1.70. Za inozemstvo celoletno K 30.—. Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev :
Uredništvo in upravnistvo je v Franklanskim ulici 8. Dopisje se pošilja uredništvu, naročnina upravnistvu. Nefranklanska pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vsta 16 v, osmetnice, poslana in zahvale vsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 303.

Naše politično siromaštvo.

Dunaj, 20. julija.

— c. Namenoma nisem hotel ničesar poročati o pogajanjih in posvetovanjih glede skupnega jugoslovanskega kluba; razne kombinacije, navesti in pobožne želje navadno zgreše svoj cilj posebno pa še v naši politiki, našem javnem življenju, ki je tako grozno polovičarsko in odvisno od raznih junktimov in kompromisov.

A danes, ko stojimo pred gotovim dejstvom, ko so se razmere ustvarile, treba odločne in odkritosrčne besede, brez ozira na levo in desno naj se pove to, kar je res in ničesar naj seneskuša olepšati z raznimi frazami o jugoslovanski vzajemnosti, o slogi in enakimi lepimi besedami!

Politični dogodki, ki so se v zadnjih dnevih odigrali na Dunaju glede konstituiranja klubov so jasen dokaz naše otroške politike, izraz našega političnega siromaštva, jasna slika naše nezavednosti!

Kdor hoče razumeti te zadnje dunajske dogodke, ki so morali v dno duše ogorčiti vso slovensko napredno javnost, mora poznati zgodovino dneva, ki je jugoslovansko delegacijo pokazal v popolni sliki politične naivnosti, zato zato hočem biti malo obširnejši in napisati zgodovino in pred predogodke tega dne!

Ves volilni boj, politična agitacija klerikalcev v Ljubljani se je osredotočevala v agitacijskem sredstvu: naprednega ljubljanskega poslanca bomo na Dunaju popolnoma ignorirali. In Šusteršič takrat sam gotovo ni pričakoval, da se bodo besede njegovih tarabantov na ljubljanskih političnih shodih tako hitro in v polni meri obistinile.

Kar je Šusteršič začel v Ljubljani, to je nadaljeval na Dunaju. Klerikalci so se sicer držali popolnoma rezervirano in si mislili, bodo že prišli do nas!

Ideja skupnega jugoslovanskega kluba se je forsirala tudi na Dunaju, a takoj v začetku pojavile so se razne težkoče, Šusteršič je stal na stališču, da je skupni jugoslovanski klub, ki bi v njem sedel značajan in neustrašen naprednjak dr. Ravnihar nemogoč; odločen nastop dalmatinskih narodnjakov, ki so izjavili, da iz politične doslednosti in značajnosti ne morejo sedeti v enem klubu z dalmatinskimi klerikalci in Šusteršičem, je končno izjalovil konstituiranje skupnega jugoslovanskega kluba.

Misel jugoslovanskega kluba je bila torej pokopana, in dolžnost poslancev ki niso hoteli pod Šusteršičevo komando je bila ustanoviti lasten klub po načinu Saveza za južnih Slavena iz lanskega zasedanja. A istrski poslanci (Laginja, Mandić, Špinčić) tržaški narodnjak Rybař in goriški naprednjak dr. Gregorin so že vedno pridigovali

potrebo skupnega jugoslovanskega kluba, dasi do ustanovitve istega vsled absence dalmatinskih narodnjakov ni moglo v polnem obsegu besede več priti. A Šusteršič je previdno napeljal svoje mreže, on je hotel izolirati Ravniharja in naj ga stane kar hoče! In lepega dne so istrski trije poslanci katerim sta se pridružila Gregorin in Rybař ustanovili svoj „Narodni klub“; tako sta torej obstajala dva kluba dalmatinski, ki o Šusteršiču ni hotel vedeti ničesar in „Narodni klub“, ki je takoj začel koketirati s Šusteršičem. In je prišel dan svatbe! „Narodni klub“ se je utopil v Šusteršičevi Hrvatsko-slovenski zajednici in novemu konkubinatu so nadeli ime „Hrvatsko-slovenski klub“, ki si je izvolil za predsednika seveda Šusteršiča a Gregorina je doletela izvanredna čast, da sme biti Šusteršičev tajnik.

Tako so se torej odigrali na Dunaju ti dogodki, ki presegajo vse meje politične razsodnosti.

Dr. Gregorin je bil kot kandidat narodno-napredne stranke na goriškem izvoljen na naprednem programu, kako naj sedaj polaga račun svojim naprednim volilcem, ko sedi v onem klubu, katerega načelnik Šusteršič je proglasil za neklerikalce splošen političen bojkot, kaj poreče narodno-napredna stranka, ki je šla z vsemi silami v boj za Gregorina proti klerikalnemu protikandidatu! Kaj poreče „Edinost“ ki je toliko in tolikokrat lomila kopje za narodne kandidate? To so problemi, ki se morajo rešiti, ker polovičarstva in rodoljubja je dosti, treba je resnega dela!

In trije istrski poslanci? Vzemimo Mandića! Ali niso slovenski okraji, ki je bil izvoljen v njih pretežno napredni? Ali ni istrsko prebivalstvo — toliko zavedno, da se bori vedno proti klerikalizmu, ali ni „Slovenec“ sedanjih treh poslancev sam proglasil kot liberalne, kojim je obetal, da so to zadnje mirne volitve? Seveda zdaj sedi ti trije poslanci pod ugodno senco Šusteršičevega klobuka in nehoti se človek spomni onega Zupancičevega cigana, ki je sedel zavil v mrežo na najhujšem mrazu in govoril, kako zelo je zunaj mraz!

Ej, ta cigan je bil velik humorist!

Pa bodo prišli ti naši novi člani Šusteršičevega kluba in rekli: Pa, saj naš klub je vendar samostojen, fuzijoniral se je samo s Hrvaško-slovensko zajednico v svrhu skupne parlamentarne kooperacije!

Kdor veruje, dobi groš!

Pač predobro poznajo vsi poslanci Šusteršiča, da bi jim ta pustil, delovati po lastni volji! Šusteršič bo, kar je edino pravilno, rekel: pri moji peči se greješ, moja turšico boš robkall!

„Narodni klub“ je z onim trenutkom, ko se je oklenil Šusteršiča, prenehal eksistirati in danes pod Šuster-

šičevo komando ni mogoče več ločiti Rybařa in Gregorina od kakega Brenčiča in Gostinčarja!

Vzemimo samo en slučaj. Ljubljanski poslanec dr. Ravnihar pripravlja obsežno akcijo glede razmer v Ljubljani. „Edinost“ in „Soča“ sta v imenu svojih strank že tolikokrat javno in jasno obsodile postopanje klerikalcev v vprašanju ljubljanske avtonomije. In kako stališče naj zavzema sedaj poslanca teh strank v debati v parlamentu! Ali je mogoče misliti, da bo Šusteršič dovolil članom svojega kluba zavzeti pošteno stališče!

Gregorin in Rybař bode ta govora tako kakor bo hotel Šusteršič, glasovala vistem smislu kakor Gostinčar in Čočov France! To bo ono, neodvisno stališče teh poslancev v Šusteršičevem klubu.

Tak je danes položaj za jugoslovanske delegacije v novem parlamentu! Tako daleč je naše politike dovedlo ono smešno slogaštvo in rodoljubarsko jamranje!

Šusteršič je mislil obglaviti Ravniharja, pomagala sta Rybař in Gregorin in tu imamo sedaj dokaz onega rodoljubja, ki se ga deli na vatle na raznih shodih!

A motili so se vsi skupaj, onega, ki so mislili proklinjati, so blagoslovljali, kajti oseba dr. Ravniharja stoji danes med naprednimi slovenskimi parlamentarci čista in nedotaknjena, junaško in značajno je preстал svoj parlamentarni krst in s prezrom in zaničevanjem lahko gleda na vse one, ki so pomogli, da je ostal sam! Ne sam, on uživa simpatije vseh naprednih slovenskih parlamentarcev, vsi napredni slovenski klubi so mu odprti, vsi sprejmo značajnega in naprednega ljubljanskega poslanca z odprtimi rokami!

In politične konsekvence teh dogodkov!

Ko so na Hrvaškem iz koalicije, na katere programu so bili izvoljeni, izstopili trije poslanci in se približali Tomašiču, izšli so koalicijski listi s kratkim stavkom na čelu: Dole nedostojni!

Slovenska napredna javnost se mora vzdrumiti, naj se ne pusti več fascinirati od raznih rodoljubnih fraz in bedastoh o brezmišelnih slogi, ki predstira pot klerikalizmu, odločno in enkrat za vselej se mora otresti onih rodoljubarjev, ki se norčujejo iz njenega narodnega političnega pričanja.

Kot dunajski poročevalec „Jutra“ sem si čutil v dolžnost, da napišem te stavke, ker treba je odločne in odkrite besede, slepomišenja je dosti! Kajti zadnji dogodki na Dunaju so nam pokazali, kako daleč dovede politično polovičar-

stvo, kako sramotno kapitulacijo dožive oni, ki osredotočujejo politično delovanje na raznih junktimih in kompromisih! Slovenska javnost, zlasti pa Goriška, ta naj sedaj govori in sicer tako glasno, da bo prešlo veselje do polovičarstva vsem onim, ki danes trgujejo z rodoljubjem in slogi!

Ljubljana pa je lahko ponosna na svojega značajnega naprednega dr. Ravniharja!

Ravnatelj Fran Gerbič o slovenski operi.

V 3. zvezku „Novih akordov“ (priloge) je napisal g. Gerbič črtico o ustanovitvi slovenske opere v Ljubljani. Zanimiva je ta črtica vsekakor, dasiravno moramo takoj izjaviti, da se z njenim zaključkom v smislu Gerbičevih izjavljanj ne strinjamo. Po našem prepričanju so dobili Slovenci opero mnogo prezgodaj, ker niso bili zanjo še zreli in ker so postopali docela nemetodično. Dobili so opero kar čez noč, ne da bi bili nanjo pripravljeni. In čisto utemeljen se nam zdi še danes ugovor, da se je začelo s „Cavallerio rusticano“ že leta 1892. Da govorimo v primeri: Slovence so poslali iz ljudske šole takoj na univerzo. In to se je nad slovensko opero maščevalo. V desetih letih smo dobili senzacijo za senzacijo; danes pa smo postali od samih senzacij otrpeli in blamirani. Vse, kar ima operna literatura najlepšega, smo že slišali, ostajajo le še Wagnerjev „Ring“ in R. Straussa operne bizarnosti. Opere starih avtorjev se zde naši publikli naivne, saj so moderne operete vsaj v orkestraciji že daleko rafiniranejšje. Razmere z zborom so še danes čisto take kakršne so bile leta 1884. Zlasti pa z ženskim zborom, ki ga ni dobili niti za denar. V Ljubljani pač silno pogrešamo pevskega društva z mešanim zborom. „Glasbena Matica“ in „Ljubljana“ tukaj sploh ne prihajata v poštev. Altov ni dobili za pameten denar. G. Gerbič je imel „masšno plačo 16 gld. 66 1/2 kr. na mesec“ leta 1884, a leta 1892 po 41 gld. 66 1/2 kr. plače. Danes pa imajo pri našem gledališču najslabši koristi po 45 K, boljši po 60 do 75 K, najboljši pa celo po 80 K na mesec. Danes imajo torej koristi večje plače, kakor je imel kapelnik leta 1892! Kako ogromno pa so zrasle sploh vse gaže, in troški za material in za orkester so se potrojili, popetorili. Pomnožili pa se niso le troški, nego so silno narasle tudi zahteve občinstva. Včasih so bili diletantje slavni, danes zahtevamo umetnikov in umetnic. Višine gaž pa ne določa Ljubljana, nego Praga, Dunaj, Berlin! Ako ne moremo plačati zahtevanih visokih gaž, ne dobimo nikogar več k nam. Gledališče je nastalo zadnje desetletje ogromno, konkurenca je velikanska, zato pa pevcev in pevk

povsod sila manjka. Ali naj poskusimo danes zopet z diletantji? Ali bodo Ljubljancje hodili potem k predstavam? Res je, da so drugod pouosni na svojo domačo umetnost in na svoje domače umetnike, toda naše občinstvo se že dolgo več ne ozira na „domače“ ali „tuje“, nego zahteva le izvrstno, brez napake. Sicer pa: kje pa je naša operna umetnost? — kje pa so naši domači umetniki? Le sem ž njo! Le sem ž njimi, sprejemamo jih z odprtimi rokami! Ali je dandanes še vedno tako, kakor l. 1890, ko je bil pri nas že vsakdo „umetnik“? — V 20 letih se je naša kritika zelo poostrila, in kar nam je bilo včasih izvrstno, danes ne zadošča v nikakem oziru več. Danes znašajo troški nad 120.000 K na leto, subvencija pa 26.000 K. Vsa čast in hvala g. Gerbiču za njegovo idealno požrtvalno delovanje, toda današnje razmere so mu popolnoma tuje in nerazumljive. Časi so se nečuvno izpremenili, umetnost se je silno podražila et hinc illae lacrimae. Mi želimo, da se naša opera vzdrži in še dvigne, a zato je treba zadostnih sredstev. Želje ne zadoščajo. Treba denarjev. Iv. K.

Iz slovenskih krajev.

Iz Novega mesta. Telovadno društvo „Sokol“ v Novem mestu priredi v nedeljo, 23. julija v Škocjanu veliko sokolsko slavnost s prijaznim sodelovanjem bratskih sokolskih društev Kostonjeva-Sv. Križ, Mokronog, Št. Janž in Trebnje. Spored: Ob pol 4. uri popoldne prihod društev in obhod, ob 5. uri pop. javna telovadba, veselica. Pri javni telovadbi in ljudski veselici svira godba sl. novovomeške Meščanske garde. V slučaju trajnega deževja se preloži veselica na nedoločen čas.

Iz Postojne. Vrtna veselica, ki jo je priredilo društvo „Sokolski dom“ s prijaznim sodelovanjem postojnskih narodnih društev v nedeljo 16. t. m. je nepričakovano dobro uspela. Obširni veselični prostor je bil docela zaseden. Občno pozornost in navdušenje so budili nastopi Sokolov v izvajanju prostih vaj in telovadbi na na drogu in bradlji. Ob nastopu postojnskih Sokolov s kiji pa kar ni hotelo biti konec navdušenega pozdravljanja in odobravanja. Pevsko društvo nas je v pozno noč kratkočasilo s svojim ubranim petjem. Žal, da je ravno pri najživahnejšem vrvenju pričela briti nenavadno mrzla burja in naletavati dež, kateri je povzročil, da se je veselica morala končati ob 10. zvečer. Vzlic neugodnim vremenskim razmeram in nedostatni reklam, ker je bila veselica zasnovana le za ožji okraj, je uspela v vsakem oziru — bodisi glede udeležbe, kakor tudi gmotnega uspeha — naravnost briljantno; dala je skupička okrog 1500 K in bode ostalo po odbitku Postojnska moška Ciril-Metodova podružnica obhaja letos svojo 25 letnico obstanka. Občni zbor je

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

Dospel je do zidu in se vzravnal, In to pot, svest si samega sebe, je zamrmral z nepopisnim glasom norega veselja. — Imam ga! V tem trenutku pa je vzrastla poleg njega temna postava; železna roka se mu je spustila na ramo. Džennaro se ni zdrznil; niti kriknil ni. Vse sile njegovih možganov so se zbrale okrog edine misli. Iznebiti se tega napadalca, kdorkoli je, brez najmanjšega šuma. Roka neznančeva je bila zdrknila z rame na njegovo levo roko in jo stisnila kakor železen primaj. Džennaro je segel za pas po bodalu. Toda ni ga imel časa izdreti. Druga roka neznančeva je padla na njegovo desnico. Načelnik beneške policije je čutil, da si ne more pomagati. Vsak gin mu je bil onemogočen. Hladnokrvnost ga ni zapustila. Z zamolklim glasom, ki ni prav nič drhtel, je dejal: — Tisoč zlatov, ako me izpustiš! Namesto odgovora je neznanec še hujše stisnil svoje železne roke; njih prsti so se kar zagreblji v Džennara. Načelnik policije se je začutil dvignjenega v zrak. Strašni neznanec, ki ga je bil pograbil, ga je molče odnesel s seboj. Džennaro se je zdaj poslednjikrat poizkusil rešiti. Toda železni prsti so se še hujše zagreblji v njegove roke,

stisnili so jih tako strahovito, da je policijski načelnik zakričal od bolečin. Neznanec, na rokah z Džennarom, ki se zdaj ni več poizkušal braniti, je naglo prekoratil vrt, dospel do hiše in potrkal z nogo na vrata. Vrata so se odprla in v ozkem pramenu luči, ki je padel izza njih, je Džennaro spoznal svojega strašnega in neusmiljenega nasprotnika. — Skalabrino! je zamrmral. Glas mu je zamiral, ne od groze ali strahu, nego od brezmejnega začudenja. Gvido Džennaro, načelnik beneške policije, je bil matematična glava; to se pravi, da je v sleherni okolnosti študiral in prišteval izvire te okolnosti in jih skušal nato izkoristiti v svoj lastni blagor. Groza ima v sebi nekakšno pijano, divjo poezijo. Gvido Džennaro pa je bil živo nasprotje vsake poezije. Bil je duh, ki ni bil vajen izgubljati časa z duševnimi razpoloženji. Še v trenutku svojega smrtnega boja bi bil vohunil, opazoval in kombiniral. Zato se je zadovoljil s tem, da je dejal sam pri sebi: — Bartolo Enooki se mi je zlagal, ko je dejal, da je ubil Skalabrino. Velikan je prinesel policijskega načelnika v tisto pritično sobo, ki se je našim bralcem že večkrat odprla. Bila je to nekdanja Dandolova obednica. V tej sobi sta sedela Roland Kandiano in stari Filipo. Kakor hitro se je mogel Džennaro svobodno gibati, si je po vrsti odrgnil obe roki. — Pogum, pričatelj, je dejal z neprisljano veselostjo, vaše železne klešče, ki vam služijo namesto rok, so vredne poklona. Roland je vprašaje pogledal Skalabrino, — Zgodilo se je zelo euostavno, je dejal orjak. Ko sem pred dobro uro odšel, mi je prišlo na misel, da se poizprehodim kroginkrog obzidja. Videl sem gospoda, ko je skočil na vrt; skočil sem za njim, sledil mu korak za korakom in ga zagrabil v trenutku, ko je hotel oditi po isti poti. — Ali res! je vzkliknil policijski načelnik z občudovanjem. Ali se je res zgodilo tako, kakor pravite? — Dokaz je to, da ste vi tukaj. — Potem vam čestitam. Nisem si mislil, da bi bil kdo na

svetu, zasledovati me, ne da bi me moje oči, moja ušesa ali moj nos opozorili na to. — Kdo pa ste? je vprašal Roland. — Ubog barkarol, ki se zaupa vaši velikodušnosti. Gospod, če hočete, me lahko izročite beričem, in bom obsojen. Dve leti, da, pet let morebiti ne bom videl belega dneva. — Po kaj ste prišli sem? Česa ste iskali? Govorite odkrito in brez skrbi; saj nisem tak človek, da bi vas izročil beričem. Kakor zelo se je imel Džennaro v oblasti, vendar se je zganil, kakor da si hoče pometi roke; na srečo pa ga je ovirala bolečina v roki. — Imenitno! je dejal sam pri sebi. Stvar je v najlepšem redu. Odslovil me bo in mi podaril pest drobiža. Cez pol ure pridem nazaj. . . da mu ga vrnem. Istočasno je sklonil glavo, kakor da bi ga bilo sram priznati svojo krivdo. — No? je silil Roland s toplim in prijaznim glasom. Le govorite, ne bojte se povedati resnico. . . — Hudo je povedati to resnico, gospod, in zdaj, ko ste mi obljubili, da me ne izročite policiji, se je šc bolj sramujem. — Držal bom svojo obljubo, ako mi odgovoril po pravici. Toda premisli to dobro, preden izgovoriš; kajti izpustim te samo pod tem pogojem, Če se zlažeš, me ne veže več nikaka obljuba. — Naj bo! Povedati vam hočem vso resnico. Veste, meni se godi že nekaj časa zelo hudo. — Kaj? Ali te brodarstvo ne preživlja? Džennaro se je nasmehnil. — Vi ne veste, kaj mislim, gospod. Barkarol sem samo na videzno; preveč bistre oči imate, da ne bi bili zapazili, da je moja barkarolska obleka samo krinka. In vrhutega sem se pravkar pohvalil, da se nikdar ne dam zalotiti. . . razen temu dičnemu korenjaku, je dodal, kazoč na Skalabrino. Ne, ne, moj posel ni, da bi porival gondole po kanalih, prepeval pesmi in smrčal po nabrežjih. . . To je poklic za lenuhe, gospod! — Kakšen je torej tvoj stan. (Dalje.)

dne 18. t. m. sklenil prirediti meseca septembra veliko vrtno veselico, na kar že sedaj opozarjamo rodoljube in zlasti notranjske podružnice. Vspored obelodanimo v kratkem. Stroškov 800 K čistih. Smelo trdimo, da se nam je za ta briljantni gmotni uspeh zahvaliti v prvi vrsti požrtvovalnosti naših čenjenih dam, katere se niso ustrašile ne truda ne neugodnega vremena, katere so nabrale in same ustvarile nebroj raznih dobrotkov za srečolov, cvetja za cvetličarno, slaščičarstvo, same okrasile paviljone in v njih delovale. Naša diletanta slikarja-umetnika sta na spreten in okusen način rešila težko nalogo nadomestiti napise s primernimi ezembli. Cast in hvala vsem.

Iz Šmarja. Dne 19. t. m. popoldan je bila tu huda ura z velikim nalivom in s točo vmes, katere je bila tudi tu napravila nekaj škode. Med nalivom je tudi tresel v Paradižu in kozolec vdove Perovšek. Kozolec je bil polno nabasan žita in živinske krme, kar je vse do tal pogorelo. Škode je čez 4000 K, zavarovan pa je bil kozolec samo za 600 K. Pretila je velika nesreča čeli vasi, toda močan dež je mnogo pripomogel k gašenju. Zahvaliti se je posebno vojakom 7. topničarskega polka bat. 2, ki so se ravno na potu proti Krškem v Šmarju ustavili, in ki so z vso močjo delali, da se ogenj ni razširil in ne njim, posebno še njih stotniku g. Luckmannu, se je zahvaliti, da ni večje nesreče. Gotovo bode še več slabih poročil tudi od drugod. Videti je bilo tudi še druge proti Sv. Ahaciju na hribih enako nesrečo in pa na lgu.

Iz Primskovega pri Kranju. „Domoljub“ je prinesel zadnjič dopis od tu v katerem nas poučuje kdo je liberal. Mi smo dopisniku za njegov ljubeznjivi pouk prav hvaležni ter jemljemo njegove trditve na znanje. Nekaj je še pozabil pristaviti, namreč da je bil Kristus tudi liberal, kajti tudi on je sovražil hinavce in enako golazen ter izganjal judovsko duhovščino iz templja, ker je učila vse drugo, le božje besede ne. Nam liberalcem se ni treba sramovati, smo v dobri družbi. Da bo pa slika tem popolnejša, vrnemo g. Pagatelju milo za drago ter povemo kdo je klerikalec. Klerikalec je: 1. Kdor bere „Slovenca“ in „Domoljuba“ in ta lažnjiva lista še drugim priporoča. 2. Kdor je prepričan o lažeh teh dveh listov, pa jih le dalje širi. 3. Kdor širi neprestano jezo in sovraštvo med svojimi sosedi, odkar se je priklatil v vas. 4. Kdor se ravna po nauku „sovražij svojega bližnjega in vračaj mu njegove dobrote s hudim“. 5. Komur ne zadostuje lastna zakonska žena, a vsako malenkost še gorko prenaša po raznih farovžih. 6. Kdor je bil pred par leti bogatajec, zdaj pa ker mu bolje nese postal naenkrat krščanski močitelj. 7. Kdor hodi v cerkev pred altar med otroke stat, a s svojo himavsko pobožnostjo in prikrito ošabnostjo tej in druge vernike le moti in pohujšuje. 8. Kdor ne da poštenemu človeku odkritega pogleda in prijaznemu pozdravu poštenega odzdrava, da ga morajo fantje učiti navadne olike. Zaenkrat toliko, v potrebi se lahko nadaljuje.

DNEVNE VESTI.

„Edinost“ zagovarja dr. Ryba in tovariši, ki so vklonili tilnik pred dr. Šusteršičem, ali ta zagovor je zelo slab, ravno tak kot smo ga pričakovali: „Edinost“ namreč prikazuje celo za vedo kot narodno potrebo, četudi je jasno kot beli dan, da je bila politika naših klerikalcev vedno protinarodna, da, naravnost izdajalska. Vstopanje

primorskih „narodnih poslancev“ v skupni klub s klerikalci pomeni samo okrepitev protinarodne klerikalne stranke in za to mi dvomimo, da bi volilci primorskih „narodnih poslancev“ ta njihov korak odobrili. „Edinost“ naj nikar ne govori o „nekem ljubljanskem listu, ki se lovi za senzacijami“, ker nam bi bilo gotovo veliko ljube, ako nam gg. dr. Ryba, dr. Gregorin, prof. Mandič, Spinčič in dr. Laginja ne bi dali povoda obsojati njihovega delovanja. Seveda, „Edinost“ mora zagovarjati dr. Ryba in dr. Gregorina. Ker ta dva gospoda določata „Edinost“ politično smer, ali mi ne bomo molčali, ampak storimo svojo dolžnost.

Značilno pismo iz Trsta. Prejeli smo sledeče pismo tržaških narodnih volilcev, katerega dobesedno prinašamo. Pismo se glasi: „Slavno uredništvo! Ker vemo, da bi noben drugi noben drugi list ne dal izraza ogorčenju, ki danes vlada med tržaškimi slovenskimi volilci, Vas prosimo, da v Vašem listu priobčite ne-le nezadovoljstvo, ampak skrajno ogorčenje, ki ga je v nas povzročila danes vest, da sta dr. Ryba in dr. Gregorin vstopila v Šusteršičev klub. Kolikrat je dr. Ryba grmel na shodih proti dr. Zlindri — a sedaj je pred njim kapituliral. Ta korak dr. Ryba in dr. Gregorina je — to smelo trdimo — škodil slovenski narodni stranki v Trstu več, nego vsi napadi od strani naših sovragov — bodisi od Lahov, bodisi od socialnih demokratov. Posebno ti poslednji bodo imeli — žalibog — ogromno koristi od tega. Tržaški Slovenci zahtevamo od dr. Ryba odgovor, kakor ga bodo gotovo zahtevali od dr. Gregorina tudi Kraševci. Z veselo spoštovanjem. Trst, 19. julija. (Sledi četa podpisov.) — To pismo nam jasno pravi, da so tržaški Slovenci z Ryba in Gregorin korakom nezadovoljni in silno ogorčeni. Gospodje okoli „Edinosti“ naj ga dobro in pazno preberjo.

„Slovenec“ in vstop jugoslovanskih poslancev v Šusteršičev klub. Še-le včeraj je prišel „Slovenec“ malo ki sebi, tako so ga zmešali zadnji dogodki na Dunaju. Celogospodom okoli „Slovenca“ v začetku ni šlo v glavo, kako more ta dr. Ryba, katerega so klerikalci že tolikrat napadali in dr. Gregorin proti kateremu so šli goriški klerikalci z vsemi dopustnimi in nedopustnimi sredstvi v boj — sedaj naenkrat sedeti v Šusteršičevem klubu, kjer sede sami možakarji, ki so bili izvoljeni na programu političnega bojkota proti naprednjakom. Na kak način so prišli primorske policijske miši v klerikalno gnezdo in pod kakimi pogoji tega „Slovenec“ ne pove, ker tudi ne sme povedati. Iz vse njegove pisave se razvidi le edino to jasno dejstvo, da se je dr. Šusteršiču nakana, izolirati ljubljanskega poslanca dr. Ravniharja vsled kratkovidnosti primorskih poslancev popolnoma posrečila. In to dejstvo nas utrjuje v prepričanju, da bo enako kot z Ravniharjem storil Šusteršič počasi tudi s primorskimi poslanci. Prvo blamažo so primorski poslanci doživeli. Vsa slovenska napredna javnost ogorčeno obsoja njihov korak. Sedaj jih čaka še druga blamaža. Dr. Šusteršič jim bo popolnoma zamašil usta in če ne bodo molčali, jih bo neusmiljeno vrgel iz svojega kluba. Kajti Šusteršič hoče v svojem klubu samo pokorne backe. Čudno sikanje. Če je kdo jasno obsodil ravnanje primorskih poslancev, ki so stopili v Šusteršičev klub, je to gotovo „Slovenec“, ki se včeraj na nesramen način — in sicer na račun Ljubljancanov — norčuje iz njih. Edin namen klerikalcev v parlamentu je bil — izolirati Ravniharja. In to se jim je z lahkoto posrečilo. Radi tega skuša sedaj „Slovenec“ prepričati Ljubljan-

čane, da so storili veliko neumnost, ker niso izvolili dr. Gregoriča, ampak naprednjaka Ravniharja, ki baje ne bo imel nobenega uspeha. Mislimo, da bodo Tržačani sprevideli, kaj tudi njihov čaka. Dr. Ryba in dr. Gregorin naj si zapomnita, da s padcem Ljubljane, ki sedaj še ponosno dviga svojo napredno zastavo kvišku, prideta onadva na vrsto. Prvi korak k temu je že storjen.

Tržaškimi Slovencem in goriškimi naprednjakom v premislek. Dr. Ryba in dr. Gregorin se torej sedaj izgovarjata, da sta v Šusteršičev klub stopila le radi tega, ker mislita na ta način več doseči za ogroženi slovenski narod, ki bo imel v „Hrvatsko-slovenskem klubu“ veliko zaslabo in močno zastopstvo. Vse lepo. Priznato tudi dr. Rybaru in dr. Gregorinu samo dober namen. Toda mi stojimo na stališču, da si Ryba in Gregorin na ta način sama izpodkujeta pozicijo in pripravljata ugodna tla za klerikalce. Vzemimo slučaj, da bosta za zatiranje Slovencev kaj dosegla. Kdo bo imel od tega dobiček. Nihče drugi kakor klerikalci Dr. Šusteršič in njegovi kolegi, ki nimajo niti smisla za narodno borbo, kar so že neštokrat pokazali, bodo vpili na ves glas, da so to dosegli samo oni in vsled izrecne zasluge dr. Šusteršiča. Na ta način bodo skušali pridobiti svoje zaveznike tudi v Trstu, kar se jim bo v kakem obsegu tudi posrečilo. Če se pa tudi v Trstu klerikalizem enkrat vgnezdí, so Slovenci za vedno zgubljeni.

Skupni jugoslovanski klub. Pri akcijah za skupni jugoslovanski klub se sklicujejo klerikalci in tudi dr. Ryba in „Slav. Tagblattu“ na enotni češki klub, češ, ako so Čehi mogli ustanoviti skupni češki klub, brez ozira na razliko političnega prepričanja, store istotako lahko Jugoslovani. Tak jugoslovanski klub je najlepše znamenje bodoče skupnosti vseh Jugoslovancev v parlamentu. Tudi se trdi, da je jugoslovanski klub sestavljen po istem načinu, kakor enotni češki klub. Toda mi bi opozorili gospoda na lanske dogodke v enotnem češkem klubu, kateremu na čelu ni bil postavljen dr. Kramar, ampak prof. Fiedler, in sicer za to, da predsedniško mesto ni bilo zasedeno od politika, ki drugim strankam ni bil ljub. Dr. Kramaru ni nihče odrekal izrednih zmožnosti, splošno se je tudi mislilo, da bo on vodil enotni klub, toda mladočehi so se morali zadovoljiti z drugim predsednikom. Mislimo, da je tudi oseba dr. Šusteršiča kot vodje onih klerikalcev, ki so zadali slovenski zemlji že toliko zla, ne spada na vodilno mesto skupnega jugoslovanskega kluba in da bi bil skupni klub mogoč le tedaj, ako bi v njem vse stranke imele enako vrednost, bi stal klubu na čelu mož, ki bi se mu moglo zaupati, da kluba ne bo izrabljal v svoje namene, kakor je to pokazal dr. Šusteršič iako, ko se mu je posrečilo podrediti si druge stranke in poslance. Zato smo in ostanemo proti takemu jugoslovanskemu klubu, ki bo množil le moč slovenskih klerikalcev in bo služil klerikalnemu terorizmu na Slovenskem.

Od nekd. Tam pri deroči Savi, kjer so dobili pred nedavnim časom ultraklerikalnega župana, ki je v prošlavo svoje izvolitve prvo noč v svojem novem dostojanstvu polival skozi okno svoje hiše mimoidoče pevsko društvo, tamdoli, kjer se dva kaplana v družbi vinjenih fantov ponoči pretepata in s poleni napadata tuje, ki gredo po cesti, službuje učitelj, katerega delo je res vsestransko. Zdaj sedi s svojim stanovskim tovarišem v lični enaki uniformi na kozlu elegantne dekanove ekvipaže ter opravlja službo kočijaža, njegov tovariš pa službo lakaja, zdaj zopet ga povabi dekan za mežnarja

pri krstu novorojenčka. Tudi pri tem opravilu je prav spreten: odpre krstni kamen, pripravi vodo, sv. krizmo, bombaž, sol, drži lepo graciozno go-rečo svečo, čež ramo pa mu visi blesteče bela brisača. Z njemu lastno pobožnostjo (?) ponavlja s krščujočim dekanom krstno obljubo in se odpuveduje hudiču in njegovemu napuhu ter vsem zapeljivostim tega sveta. Ali je napitnito, ki jo je dobil pri tem opravilu od pobožnih botrov, deli s svojim tovarišem mežnarjem, nam pa ni znano. Nič več se ne čudimo tistim, ki trdijo, da klerikalni učitelji s polno paro jadrjo nazaj v črno dobo učiteljske sužnosti.

Unleserlich, retour Belgrad. Zopet imamo značilen dokaz v rokah, kako c. kr. državna železnica postopa s Slovenci. Županstvo v Zirovnici je namreč poslalo na rataveljstvo c. kr. državne železnice v Beljaku neko vlogo in jo slovensko naslovilo. Gosodnje v Beljaku pa so še danes tako malo pravični, ali pa tako pomanjkljivo izobraženi, da so to pismo poslali nazaj s sledečo pripombo: „Unleserlich, retour Belgrad“ (Nečitljivo, nazaj v Belgrad). Kakor vidimo, bo treba gospoda pri državni železnici naučiti slovenski brati, zato bomo dobili gradiva dovolj.

Kamniško sedlo (1897 m). Ni je menda poti v Kamniških planinah (s kranjske strani), ki bi bila za nedeljske izlete bolj prikladna, kot pot skozi Kamniško Bistrico na Kamniško sedlo kajti pot je popolnoma varna in tako zložna, da se zanjo pač vsaka dama in celo otrok lahko ojujaci! (Hoja 3 in pol ure, rdeča markacija). Nad izvirkom Bistrice zapustiš prijazno dolino ter stopaš najprej polagoma navzgor skozi senčnato bukovno hosto do velikanske navpične „Rjave peči“. Dalje zavije pot na strm a ne opasen rob, vrh katerega preže zijaške (lupnje) in skaline, kjer so se skrivali nekaj rokovanjaci. Tu poleže klanec in prične lepa promenada pod stenami Brane. Izborna izpeljana jahalna pot vodi do majhne pastirske kočje pod Sedlom. Od tod le še dobro uro po zložnih serpentinah in že te sprejme prijazni gorski dom — Kamniška Koča S. P. D. Krasna postojanka! V srcu Savinjskih Alp z veličastnim razgledom! Krog in krog te obdajajo nebotični vrhovi: Brana, Turška gora, Rinka, Mrzla gora, Planjava, Ojstrica i. dr. Pod seboj na severni strani vidiš krasen slap Rinke (šumenje se čuje prav na Sedlo!) in slovito Logarsko dolino, proti jugu pa ti leži razgrnjena cela pisana ravan proti Ljubljani. Kamniška koča (večja koča) ima prostorno jedilno sobo, moško in damsko spalnico, podstrešje s 30 skup. ležišči, je oskrbovana ter kar najbolje založena z okrepčili.

Iz občinstva. Piše se nam: Slavnim mestnim magistrat je izdal odredbo, da ne sme nihče po mestu v lahkem diru voziti, ako se ne nahaja voz na peresih. Sedaj si pa premislite in preudarite to krivično odredbo. Jaz na primer imam prav ličen in čeden mesarski voziček, samo po mislih si. Gospode iz magistrata ima to prokletko napako, da se ne nahaja na peresih. Ranzinger s svojimi Noetovimi barkami sme poljubno letati po ljubljanskih ulicah, in tudi poštni kasoni smejo dirjati gor in dol, in to le zato, ker se nahajajo na „peresih“, samo mi, kar nas je bolj revežev, ki si ne moremo nabaviti voz po mislih slavne

gospode ne smemo malo steči po mestu z našimi vozički. — In sedaj si oglejmo stvar z druge strani. Jaz se nahajam na periferiji mesta in imam do sredine mesta dobro uro hoda, pri meni se zgodi velika nesreča, katere potrebuje takojšnje zdravniške pomoči, in jaz naprežem v naglici svoj voziček in hajd po zdravniku, prišedši do mesta, pa ne smem več hitro voziti, ker me za vsakim vogalom ustavlja stražnik in zabučuje, da če ne vozim počasi, me bo naznanil. Pa makari, če je prav med časom doma vse mrtvo, pri njem ne pomaga noben izgovor; seveda on izpolnjuje svojo službo in mu ni zameriti. Zameriti je pa onim, kateri so izdali to odredbo. Saj s tem posega magistrat že v osebno svobodo in vendar pravijo, da smo svobodni državljani, pa se še svobodno gibati ne smemo. To je še slabše ko v srednjem veku, tedaj so se reveži smeli prosto gibati, danes se pa ne smejo. Pri tem pa magistrat popolnoma prezre razne avtomobile, motorje in tramvaj, ki nemojteno dirjajo po ljubljanskih ulicah in napravljajo razne nesreče. Ker nad tem mora biti vsakdo ogorčen, koliko žrtev zahtevajo, živina se plaši in trga uprego, lomi vozove, poškoduje sama sebe, ljudi in blago. Tukaj naj bil sl. magistrat uredil stvar pravičneje in ne protežiral toliko bogatincev, pri tem pa šikaniral popolnoma brez potrebe preprostih voznikov, ako stečejo malo s svojim vozom, ker pri tem se ne zgodi niti tisočinka toliko nesreč, kakor pri gori navedenih. Zraven naj pa tudi malo premisli, da so tudi oni davkoplačevalci. Toliko pojasnila za danes, da je stvar res krivična, ako ne bo pomagalo, drugkrat kaj več.

V past pade! V terek je „Slovenec“ na nečuten način napadel delavca Jerneja Čertanca iz St. Vida nad Ljubljano. Očita mu, da je bil radi tatvine aretovan, Radi tega nam je g. Čertanec izjavil, da je „Slovenec“ poročilo na zloben način zavito in zlagano. Konec vseh koncev je ta, da se bo moral katoliški „Slovenec“ zagovarjati pred sodiščem. Take tiče se v resnici najlažje ukroti le pred sodiščem.

Zgornješišenski dogodki pred sodiščem. Danes ob polu 10. dopoldne se vrši pred tukajšnjim okrajnim sodiščem (soba št. 28) zanimiva kazenska obravnava glede dogodkov, ki jih ima poleg Babnika na vesti dr. Šusteršič ob priliki svojega ponesrečenega shoda v Zg. Šiški. Zanimiva bo ta razprava tudi radi tega, ker bo pokazala katoliški moralno in pravi luči in kjer se bo videlo, koliko važnosti polagajo klerikalci na resnico in na prisego. — Po prvi razpravi se vrši ob pol 11. dopoldne druga razprava istotako v zadevi zgornješišenskih dogodkov.

Popravek. V včerajšnji posmrtnici Jurija Magušarja je pomotoma izostala cela vrsta in se mora glasiti: zlasti se zahvaljujemo prečastiti duhovščini, g. dr. Vovsu za zdravljenje, pevkemu zboru pod vodstvom šolskega vodje g. I. Pleničarja za ganljivo petje, godbi in njej načelniku g. A. Oblaka, kropski in kamnogoriški požarni brambi. „Posojilnici v Radovljici“, in tudi šolski mladini v Kropi.

Nesreča. Dne 17. t. m. je vozil Franc Bizjan, rojen v Zaklancu obč. Horjul, takrat v službi pri g. Francu Marinčiču, zidarskem mojstru na

Naročajte, ponudite, zahtevajte Tolstovrško slatino in pijte samo

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislá voda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatína, pošta Guštanj, Koroško, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

MALI LISTEK.

1. GREGORIČEVA.

Za samostanskim obzidjem.

— Sicer ne zahtevam vseh podrobnosti. Le z eno samo potezo mi črtajte svojo prošlost. — Z eno samo? Evo je! Zaljubljen sem v Almo, kakor abiturient; ona je takrat izvršila ženski licej. Seznanila sva se pismeno, srečevala se pri godbi, na izprehajališčih, shajala sva se pa v kopališču. Kopališče v Genovi je za oba spola združeno v eno samo. Skupno se kopljejo otroci, skupno odrasli. O, tisto skalovje: tu visoko in štrleče, tam ploščato in nizko! O, tista obala ob Ligurskem morju bi vam šepetala v najbajnejših momentih, ako bi mogla izpregovoriti, sn or Včasih sva z Almo splela v družbi z drugimi; včasih posamezno. Oh, momenti, momenti! Neumorno pregibanje in medsebojna ljubezen je najužnejša in včasih zelo daleč, a najužnejša spehala. In tedaj sva se vračala k oddaljenemu bregu s počasnim plavanjem, saj sva bila zelo utrujena, najužnejša plavalva sva navadno tako daleč, da so se nam predočili ljudje v kopa-

lišču, kočije in električni tramvaji na cesti nad njimi igračasto majhni. — In najina ljubezen se kljub mrzli vodi ni ohladila? Oh, brat Renato! To so vam bili tako mikavni in zabavni hipi, da vam jih ne morem opisati. Nisva se dotaknila, nisva se objela, ker bi nama bilo v pogubo, ali najino kopnenje ni bilo nič manj toplo. Le jeziki je smel izražati svoje želje, misli, oboževanje in vročo nestrpnost. Ko sva se bližala skalovju sva stopila po brveh, s katerimi so skaline združene ter vživala vso romantiko, vso slast... Ali pa sva se legla na prod in se odevala drug drugega s peskom. Oj, vi nimate pojma, kako sem ljubil svojo Almo! In ljubila je tudi ona mene in ljubi me še, o tem sem uverjen, ampak najina združitev ima ne-prehodne jezove. — Kako to, je-li poročena? — O, ne! Ona se nikdar ne poroči. Toda strica ima, bogatega strica, ki je njen edini sorodnik. In ta stric je moj sovražnik. Ako poroči mene, ji ne da ni beliča. Rotil sem jo, naj se odreče njegovemu bogastvu in gre z menoj. Ali zaman! Dobro dete je moja Alma, tako dobro, da ga ne zapusti, ker je bolehen in nima nikogar na svetu. In tako sva se razšla z obljubo večne zvestobe. Umeste sedaj? — Umem vse, hvala! Zelo se-

bična je vaša Alma, tako sebična, da bi jaz na vašem mestu ne oblekel radi nje redovniške halje, ampak k večjemu počakal, da sorodnik umre. — Tega mnenja sem bil tudi jaz nedavno, pred meseci še celo. Ali danes, danes se ravnam, ako že ne po svojem sklepu vsaj po nasvetu svojega prijatelja. — Kakšnega prijatelja? — Vestel! Razen s stariši si dopisujem tudi s prijateljem, najboljšim človekom, kar jih ima svet. Imam ga tem raje, ker pozna natančno moje srčno razmerje do Alme, kakor pozna Almino udanost zame. Njemu sem pisal, da nameravam izstopiti iz konventa ter v domaćini čakati potrpežljivo Almine rešitve. — To bi bilo pač najpametneje, storite to! — Ne, ne! Čemu neki? Prijatelj mi je namreč odpisal ljubeznjivo in goreče, naj ostanem in nadalje v samostanu, ako mi le-ta donša vsaj trohico srčnega miru, ker bi ga v svetu brez Alme bržkone pogrešal. — Kako to? Je-li Alma umrla? — Umrla ni, ampak kakor sem sklenil jaz odredi se svetu, tako je sklenila ona. Nedavno je namreč energično nastopila pred svojim stricem, da ga ostavi in poišče mene. Stric pa je baje radi njene izpovedbe razveljal in obolel, da je več dni bljuval ki-

Njena vest ga je potlačila tako, da ga je zakopala na smrtno posteljo. Vsled tega strahu in da bi jej kesanje in tiho očitjanje ne ogrenilo življenja, ako bi stric umrl, se je zaobljubila Materi božji, da odide po stricjevi smrti za nuno, ako stric za sedaj ozdravi. No in stric je res okrevat! — Hm! Tista Alma, ki je junakinja vašega romana, se mi prav nič ne dopade. Zdi se mi, da je ženska brez energije, a s tem večjo porcijo lahkomišelnosti. Vi ste nesrečnež, ki bode najbrže še marsikaj pretpel. — Nesrečnež? Da, to sem; tega se zavedam. Vendar se mi zdi, da bo moje trpljenje odslej manjše, baš ker me bo spremljala zavest, da bo živela nekoč tudi Alma isto življenje, ko jaz. Življenje mirno a brez užitka in slasti za samostanskim obzidjem... Ljudje smo pač egoistični že po naravi in trpimo manj, ako smo uverjeni in se zamoremo tolažiti z mislijo, da žive tudi drugi življenje podobno našemu. Februarja meseca 1884.

Lep, krasen pomladanski dan je bil, ko sem obstal s parkom pred amfiteatralično Geonovo. Ko mlade neveste so me pozdravljali izza pomaranč in citron nežno barvani elegantni dvorci in nižje pod njimi nebroj veličastnih stavb. Impozantno, ko zvest čuvaj se je pred menoj dvigal mestni svetilnik. Tam daleč se je razprosti-

valo s cimpresami, kapelicami in grobnicami odlično pokopališče, ki zavzemlje ves grč. Na drugem holmu nas je pozdravljala razkošni dvorec Dinegro s srebrnim trakom prebajnega vodopada. Obrnil sem oko v nasprotno stran, da zatajim solzo... Pomorsčak je na parku pozvonil in potniki smo se začeli premikati proti brvi, da stopimo na pomol. V pristanišču je mrgoletla gnječja ljudje. Eni so prišli po svoje prijatelje in sorodnike; drugi so se pomikali izprehajaje. Ogromna gruča pa se je suvala pred orjaškim parkom, ki je bil namenjen v Ameriko. Pogledal sem nad gigantsko gradnjo, ki bo plula lahko, ko utva nad globokim Oceanom, ko da preskrbi ljudem, ki jih nosi, res milejšo usodo. Pogledal sem te ljudi, ter mislil tihoma: tudi ti beže iz rojstnega kraja, da zadobe v tujini srečo, blagostanje ali vsaj tolažbo. — Pospešiva korake, brat Renato, vsaj dokler ne prideva iz te množice. Nepopisen čut je poplavljal moje dušo, ko sem hodil po tistih ulicah, ki so mi vzbujale toliko različnih spominov. Dasi me je navdajalo močno hrepenenje videti najprej Almo, sem vendar stopal proti sredini mesta, da si ga ogleda brat Renato, ki ni bil še nikoli v Genovi.

(Dalje.)

Glincah pri Viču. Hlapec Franc Bizjan je v roku na Stanovnikovem travniku okrog pol 12. dopoldne naložil polno trugo peska. Ker konj ni mogel speljati, je konja udaril z bičem, na kar je konj brcnil in ga zadel v mehur. Bizjan je nezavesten obležal. Neki delavec, kateri mu je pomagal pesek nakladati, je konje odpregel in šel z njimi domu k Marinčiču in ga obvestil kaj se je zgodilo. Bizjana pa je pustil tam ležati. Seveda „človekoljubni“ Marinčič se ni brigal za Bizjana, katerega je pustil od pol 12. dopoldne pa do pol 4. popoldne na dežju in pesku ležati v nezavesti. Ob pol 4. popoldne je prišel zopet drug delavec zopet po pesek in ta je potem Bizjana na trugo, v kateri je bil pesek, na vrh peska položil in peljal domov. Seveda „človekoljubni“ kakor je sploh Marinčič se ni brigal, da bi sploh poslal po zdravnika, baje je še Bizjana okregal. Bizjan je šel potem v Rožno dolino k Skarjencu. Ponoči mu je bilo slabo, na kar ga je potem ob pol 4. uri jutraj peljal g. Stanovnik v bolnišnico v popolni nezavesti. Bizjan je čez nekoliko časa na dvorišču bolnice umrl. Kdo je temu kriv, ali bi ne mogel „človekoljubni“ Marinčič poslati po zdravnika ali bi ga pa takoj ko se je ta nesreča zgodila ob pol 12. uri dopoldne peljal v bolnišnico ne pa ga 4 ure pustiti ležati nezavestnega na pesku in dežju in še potem poslati ga domov mesto v bolnišnico. Govori se sploh da so se pri Marinčiču že trije hlapi ponesečili na čuden način. Vprašanje je, ali je bil Bizjan vpisan pri okrajni bolniški blagajni ali ne?

Drago ljubimkovanje. Neki priletni kmetici iz Postojnske okolice se je zljubilo igrati vlogo pustolovke, kakoršne nastopajo od časa do časa le po večjih mestih. S spretno pretvezo, da je zadela ta velki „los“ si je pridobila zaupanje nebroj lahkovernežev, katere je v kratkem času docela izžmela. V teku pol leta si je ustvarila mehko pernico natlačeno z zadolžnicami za nič manj kakor za 60.000 K. Da si je njeno ostarelo srcece zaželelo tudi mladega ljubčeka, ni čuda; in našla ga je mladega, lepega, čvrstega fajna fanta, kateri začasno biva tam nekje v Cerkljiški okolici in v svojih prostih urah pase ovce, drugače pa pomaga pri konsumu in pri posojilnici. Tudi ta fant je ostal zvest lepi fantovski navadi, ter podaril svoji ljubici svileno ruto za nič manj kakor 28 tisoč kron. Goreči ljubezni pa so upnik napravili nenavaden konec. — Puncu so poslali ričet jesti osem mesecev — a fantu so pustili svileno ruto za 28 kron.

Požar v Starem trgu pri Ložu. V sredo, 19. t. m. je nenadoma okrog 6. ure zvečer razburil plat zvona mirne prebivalce loške doline. „Gori, nekje gori!“ vpilo je vse vprek. Kmalu se je opazil gost, črn oblak dima v smeri proti Schneebergu. V Kozariščah gori, pomagaj kdor more! Vsak je hiteel od svojega dela, delavec in kmet iz polja, uradnik iz pisarne in hitel na kraj nesreče. Vse ceste so bile polne radovednega ljudstva, ki je jokalo in pomilovalo nesrečno vas. Zalosten je bil pogled na požar. Že od daleč se je slišalo glasno vpitje nesrečnega ljudstva. Otroci so letali jokaje krog vasi in trepetali od groze, ženske so jokale in hitele nositi v škafih vodo iz bližnjega potoka, moške so gonili živino iz hlevov na prosto, ki je mukala in silila v ogenj, drugi pa so stali na bližnjih strehah in gasili. Ogenj, ki je izbruhnil nekako v sredi vasi Kozarišča v škednju vdove M. Ule radi neznanega vzroka, se je v trenutku razširil še na hišo omenjene vdove in še na dva bližnja škednja. Gorelo je strašno, le dobro, da ni bilo vetra, sicer bi bila tudi ostala vas v momentu v ognju, posebno, ker so v bližini same slamnate strehe in ker ni bilo v začetku nobene brizgalne priroke. Za prvo pomoč se imamo zahvaliti uradnemu bližnje graščine Schneeberg, ki je bilo prvo s svojimi brizgalnami na kraju nesreče in ki je neumorno delalo za omejitve požara. Tudi starotška požarna bramba je bila takoj na licu mesta, kateri se je vendar posrečilo požar omejiti le na že štiri omenjena poslopja. Dalje so prispete brizgalne tudi iz Puboba in Loža; posebno zadnja je skazala svojo ogromno moč, le škoda, da ni imela dolge cevi. Ob 9. uri zvečer je bila glavna nevarnost odstranjena. Škoda se ceni presejšna. V treh škednjih je zgorela vsa mirva, velik vozi in drugega orodja. Iz hiše vdove M. Uletevogo so bili vendar spravili glavno hišno opravilo na prosto. Žrtve ni nikake.

Tatvina. V noči od 19. na 20. t. m. sta bila neki gospe iz Ljubljane, ki je s svojo družino na letovišču na Cernivcu pri Brezjah ukradena iz prtiličnega okna dva zlata poročna prstana, vredna 40 K. Na enem teh prstanov je na znotrajni strani gravirano: M. J. 7./VII. 1896., na drugem pa: V. J. 1896. Kjerkoli bi se ta dva prstana ponujala na prodaj naj se dotičnega človeka izročiti policiji ali pa najbližji orožniški postaji in obvesti gospo Ano Kral, hišno posestnico na Cernivcu, pošta Radovljica.

Petrolej se je podražil in sicer za 4 K pri 100 litrih, oziroma za štiri vinarje pri litru. Torej zopet nov udarec posebno za revne ljudske sloje.

Sokol II. priredi v nedeljo, dne 23. julija svojo III. javno telovadbo spojeno z veliko ljudsko veselico v Hribarjevem gaju. Slavno občinstvo pozna ta krasni kraj že iz prejšnjih veselik Sokola II. ter si dovoljuje odbor tem potom vabiti najljudnejše, da poseti to prireditev v kar najobilnejšem številu ter se prepriča na svoje oči o vstrajnem delu in napredku v telovadnici. Vse priprave za veselico so v tiru; preskrbljeno bo v vsakem oziru za udobnost cenj. posetnikov. Omenjamo le, da se bode točilo pristno Gorsetovo vino in da bodo cene jako zmerne. Upamo tedaj, da cenj. občinstvo pokaže tudi tedaj svojo naklonjenost našemu mlademu Sokolu.

Sokol I. naznanja, da se udeleži korporativno v kroju javne telovadbe br. društva Sokol II., katero ta priredi v Hribarjevem gaju dne 23. t. m. Zbirališče ob polu 3. pred društvino sobo v liirski ulici 22. Odhod točno ob tridevrt 3. uri s trobentaškim zborom na čelu. Bratje udeležite se polnoštevilno!

Gdč. Anica Jenko, hči ljubljanskega zdravnika g. Ljudevita Jenka, bo v soboto, 22. t. m. na češkem vseučilišču v Pragi promovirala za doktorico modroslovja. Naše najiskrenejše čestitke Kakor znano, je ena hčerka gosp. dr. Ljudevita Jenka že zdravnica.

Gledališko društvo na Jesenicah priredi v nedeljo, dne 23. julija 1911 ob 3. uri popoldne v restavraciji pri „Sokolu“ na Jesenicah predavanje. Predaval bo g. Hinko Nučič, režiser slov. gledališča v Ljubljani o zgodovini gledališča in njegovem pomenu v razvoju kulture. Ker bo predavanje velezanimivo in poučno, naj ga nihče ne zamudi, ki se zanima za slovensko gledališko umetnost.

Dne 15. julija se je vršil v Idriji zabavni večer letošnjih abiturientov v prid „Podp. društvu za slov. visokošolce na Dunaju.“ Zanimanja se ni veliko pokazalo za to prireditev, dasiravno se je šlo za to, da malo pomoremo stradajočemu sl. visokošolcu. Dalo bi se marsikaj reči toda basta! Vsekakor pa izrekamo najtoplejšo zahvalo „Del. brat. društvu“ in „Idrijski sokolski župi“, ki nam je svoje prostore brezplačno prepustila. Enaka hvala gospej Dežela za privoljenje in vsem tistim br. Sokolom, ki so nam pri delu pomagali za njih trud. Našim znancom pa ključemo, naj se drže vedno in povsod našega gesla: „Dijaštvo sebi.“

Idrijski abturlenti. Promocija. V ponedeljek dne 24. julija ob 10. dopoldne bo v svečanostni dvorani dunajskega vseučilišča promoviral g. Mirko Černič doktorjem vsega zdravilstva. Naše iskrene čestitke!

Kranjskogorska podružnica S. P. D. napravi v soboto 22. t. m. izlet v Trento. Od tod skozi Luknjo v Vrata in Mojstrano. Odhod iz Kr. Gore v soboto pop. ob 3. uri. Prenočuje se v Trentu.

Elektroradiograf „Ideal“. Danes večer smeha z izbranimi slikami. Igra „Slov. Filharmonija“.

„Slovenske Filharmonije“ oddelek koncertira danes pri večernih predstavah Elektroradiografa „Ideal“, od 8. naprej na vrto hotela Malič, ob neugodnem vremenu pa v dvorani.

Umor v Trbovljah.

Zaradi 200 K očem zaklal sina.

Iz Trbovlja se nam poroča: V nedeljo zvečer se je tu zgodil grozen zločin, ki je razburil celo našo dolino, kajti žrtev zločina, Viktor Knez, je bil povsod občeprijubljen. Viktor Knez je bil šele 25 let star in je imel gostilno v Lokah. Njegova mati Uršula zdej v drugič omožena z Jožetom Brodnikom, ima gostilno v Trbovljah, p. d. pri Urški. V to gostilno je Viktor Knez prišel v nedeljo zvečer. V gostilni je plačal pol litra vina, mati pa je tudi dala za en liter. Mati in sin sta se kmalu začela pripraviti zaradi neke dote v znesku 200 K. Ta prepri je trajal med njima že kakšni dve leti. Med prepriom je mati tekla prav brez potrebe iz hiše in začela vpititi in kličati na pomoč. Takoj na to pa plane v sobo njen mož Jože Brodnik z dolgim kuhinjskim nožem in udari z njim od zadaj nič hudega slutečega Viktorja Kneza z vso silo trikrat po glavi. Nesrečni Knez je v par minutah izdihnil. Navzoči fantje groznega zločina niso mogli preprečiti, ker je bilo vse delo par trenutkov. Šele ko je bilo strašno delo dokončano, so živinskega očima prišli. Občinski redar Grosser je zločinca uklenil in odpeljal v zapor. Na vprašanje, zakaj je to storil, je Brodnik dejal brez vsakega kesanja, da je imel oni nož že dolgo časa pripravljen. Kako je bil nesrečni Viktor Knez priljubljen, je pričal njegov pogreb, ki se ga je udeležilo mnogoštevilno občinstvo z godbo „Pazniškega podpornega društva“. Ko so pokojnika zagrebli, ni ostalo nobeno ok suho.

Pa kakor ima vsak človek, naj je še tako dober, nasprotnike, jih je pokojnik tudi imel, in sicer par „narodnjakov“ na papirju. Te je še celo veselilo, da nas je on tako zgodaj zapustil. Mi tem „narodnjakom“, ki delavsko ljudstvo samo prezirajo, povemo, da bodo od tega imeli škodo samo oni.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Na razpotju.

Dunaj, 20. julija. Vesti iz slovenskih krajev, ki poročajo o velikanskem ogročenju slovenske napredne javnosti radi vstopa primorskih poslancev v Sustersičev klub, so tako na dr. Rybača kakor na dr. Gregorina silno učinkovale. Oba sta zelo potrta. V dobro informiranih političnih krogih se zatrjuje, da bosta dr. Rybač in dr. Gregorin radi tega izvajala konsekvence in v kratkem izstopila iz Sustersičevega kluba.

Gorica, 20. julija. Vest, da je goriški napredni poslanec dr. Gregorin izjavil, da se bo glede izstopa iz Sustersičevega kluba ravnal po dr. Rybaču, goriške naprednjake nikakor ni zadovoljila, ampak nasprotno vzbudila še večjo nezadovoljnost. Kajti dr. Gregorin je bil izvoljen izključno samo na naprednem programu in sicer na Krasu, vsled česar mora biti zanj merodajna edino le volja njegovih volilcev, ne pa ravnanje dr. Rybača. Senzacionalna razkritja v ogrski zbornici.

Budimpešta, 21. julija. Včerajšnji govor poslanca Ivanke je vzbudil po Ogrskem velikansko senzacijo. Ivanke je izjavil, da ima v svoji posesti dokumente, da je Avstrija poslala v Albanijo 20.000 pušk, 19 vozov municije pa je turška vlada zaplenila. Ivanke nadalje zahteva, da se takoj jutri izvoli posebna komisija, kateri bo predložil ves material in vse dokumente. Javne razprave ne mara, ker bi prišle na dan prevelike umazanosti, ki bi škodovala ugledu države.

Podpredsedniška mesta.

Dunaj, 20. julija. Na današnji seji klubovih načelnikov se je konečno rešilo vprašanje gled podpredsedniških mest v zbornici. Čehi so svoj prvotni načrt spremenili in kandidirajo agrarca Starskega. Sustersičev klub kandidira zopet bivšega podpredsednika posl. Pogčnika. Zajedno je bil sprejet predlog, da pride kot prva točka na dnevni red bančna predloga kot druga točka pa nujni predlog socialnih demokratov in poslauca Friedmanna glede prepovedi voza argentinskega mesa.

Položaj v Albaniji.

Carigrad, 20. julija. Položaj v Albaniji postaja vedno bolj resen. Turčija namerava v najkrajšem času organizirati vso evropsko armado, obenem pa poslati ob albansko obrežje tudi svojo mornarico. Temu se pa odločno protivi Italija, ker je ob albanskem obrežju trgovsko interesirana. Turška križarka „Teftik paša“, ki je dobila ukaz, da mora v slučaju upora mesto Valovo takoj bombardirati, vsled intervencije Albanije ni smela iti niti v pristanišče.

Carigrad, 20. julija. Bivši vrhovni komandant Forgut Šefket paša odpotuje iz Skadra v Carigrad. Vlada ga dolži, da je edino on kriv turških porazov v Albaniji. Novi komandant skuša najprej mirnim potom doseči mir, če se mu ne posreči, bo pričel takoj z operacijami.

„Domovina“

posreduje pri oddaji primernih stanovanj za dijake. Zato prosimo vse one stranke, ki imajo oddati dljaška stanovanja, da javijo to čimpreje odboru društva; ravnotako se lahko obracajo starši dijakov do društva, ki bode njihovim željam radevolje ustreglo. — Pojasnila daje profesor Ant. Jug, Ljubljana, Dalmatičnova ulica 3/1.

Listneca uredništva.

Gospoda A. K. v Trstu. Dopisov brez polnega podpisa ne sprejemamo.

Lastnik in glavni urednik Milan Pint.

Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Lepa, novo meblavana mesečna soba s posebnim vvhodom se takoj odda. Kje; pove uprava „Jutra“. 224/4—12

Malo rabljeno žensko in moško kolo ter decimalna tehtnica se ceno proda. Kje, pove „Prva anončna pisarna“. 410/x—7

Avtomobil za štiri osebe ceno proda Lovro Šebenik, Sp. Šiška.

Ugodna prilika! Proda se radi družinskih razmer v mestu luša, kjer se nahaja dobro upeljana špecerijska in tudi gostilniška obrt. Reflektira se le na resne kupce. Kje, pove „Prva anončna pisarna“. 421/7—6

Zanesljiva učenka se sprejme takoj v papirni trgovini. Kje, pove „Prva anončna pisarna“. 424/3—3

Učence za specerijsko stroko se takoj sprejme. Naslov pove „Prva anončna pisarna“. 425/3—3

Stanovanje z eno sobo in kuhinjo se odda za avgustov termin. — Ravnotam se proda radi preselitve iz proste roke enonadstropna hiša z vrtom. Naslov pove „Prva anončna pisarna“. 426/1—1

25 parov plemenitih golobov se radi preselitve za ugodno ceno proda. Poizve se pri E. Dobovišek trgovec, Prisojna ulica šte. 3. 427/2—2

Po zelo znižani ceni prodaja radi preselitve v lastno hišo M. Kristofič & Bučar. 212/x—7

Mladega psička, kodra, majhne vrste in rjave barve kupim takoj, ali pozneje. Ponudbe sprejema gospa I. Preinč, Emonska cesta šte. 2, I. nadst. 428/4—1

Dva učence, katera veseli ključarska obrt se takoj sprejmeta. Naslov pove „Prva anončna pisarna“. 429/3—1

Elegantna mesečna soba z verando se odda v vili pod Rožnikom (Večna pot 3.) 272/3—1

Dve pipi za pivo in 4 vinske ter 1 odvodna gumijeva cev (Abzugschlauch) se proda za 30 K. Ogleda se lahko vse skupaj pri M. Kušarju, Zelena jama št. 141. 430/1—1

V nedeljo dne 23. julija

nepreklicljivi zadnji dan!

CIRKUS

Adolf Strassburger

Danes ob 1/9. uri zvečer

I. Highlife Evening

največja večerna specialiteta cirkusa Strassburger. Ne zamudite si ogledati ta večer. Gala oprava, gala oprema, gala requisite. Rendez-vous des Jeunes Dorre v Ljubljani.

V soboto in, v nedeljo ob 4. uri popoldan in ob 1/9 uri zvečer

2 slavnostni predstavi

Pri popoldanskih predstavah plačajo otroci do 12. leta in vojaki polovico. Zvečer popolno vstopnino.

Predprodaja vstopnic v c. kr. trafiki „Union“ in v cirkusu pri blagajni.

Vsaki dan od 10. ure dopoldan javne skušnje in odprti hlevi.

Ravnateljstvo.

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Becher ulica Stadion,
Trevisan ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast. Poštni trg,
Mož, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geržina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Bajc, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Naročajte in kupujte „JUTRO!“

Proda se časopisni papir za zavijanje.

1 kg po 10 vin.

Poizve se v upravnistvu „Jutra“.

Dobro ohranjeno motorno kolo

3 HP „Puch“ se ceno proda. Na ogled pri K. Čamerniku, Dunajska cesta 9.

Vajenca

za tapetniško delo sprejme takoj Fran Blumauer, tapetnik, Rožna ul. 31.

Več polagalcev

parketov se išče. Pismene ponudbe na gospoda Janko Primožič, Reka, Belvedere 282.

Svetovno mojstrstvo v urarski industriji iznajdeno.

Prezvetje edine prodaje me je postavilona stališče, da za 2-90 K nudim elegantno 14 kar. Double zlato švicarsko uro. Ista ima 36 urno dobro idočče kolesje s sidrom. Nagradna znamka je električnim potom s pravim zlatom prevlečena. Gre precizno 4 leta, za kar tudi jamčim. 1 kom. 2-90 K 3 komadi 7-50 K. Ker se neugajajoče premenja, ali se lahko nazaj dobi, je naročilo popolnoma brez rizike. Pošiljam samo po povzetju.

ST. KESSLER, svetov razpošiljalnica Krakov, Avstrija šte. 132.

Eternit

ETERNIT-tovarna

Patent HATSCHKEK

Najboljše pokrivanje streh

General. zastop: V. Janach & Co., Trst.

Glavna zaloga:

T. Korn, Ljubljana.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolencec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica
Šubic, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivolli, na žel. prel. pri Nar. domu
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstejn, Jurčičev trg.
Križaj, Sp. Šiška.

Wislak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Šitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagodè Mestni trg.
Kanc, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Blizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Svetek, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica
Likar, Glince.
Štrkovič, Dunajska cesta
Klančnik, Tržaška cesta.

Podružnica „Jutra“ za Sp. Šiško in okolico

(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v
hiši g. Tomažiča) telefon št. 177,
sprejema poročila za uredniški del
lista, oglase, naročnino itd.
Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

FR. KS. KASPER

Ljubljana, Vegova ul., v bližini realke.

Zaloga raznega pohištva

hišnih oprav za spalne in jedilne sobe,
vseh vrst tapeciranega pohištva, na-
slanjačev, otomanov, kakor tudi pisar-
niških oprav, dalje različnih platnenih
in lesenih rolo, žaluzij in železnih val-
čnih zastorov. — Velika množina iz-
gotovljenih oprav za spalne in jedilne
sobe vedno v zalogi.

Priznalna pisma, ceniki in vzorci na
poljubno razpolago.

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak
naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“,
ali pa najde novega naročnika!

Okasion nakup.

K 8.— Jaket obleka iz čiste volne za
gospode. Redka prilika.

K 6.— lepa bluza in krilo ali kostum
iz blaga za dame.

K 4.— obleka iz blaga ali iz belega
platna za otroke.

K 2.— Pralna obleka za otroke klobuk
ali 2 slamnika za gosp. in dečka.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

Največja zaloga ur, zlatnine in
srebrnine. Lastna tovarna ur v
:: Švici. Tovarniška znamka ::

„IKO“
H. SUTTNER
Telefon št. 273. Ljubljana Telefon št. 273.

Miši in podgane narede največjo škodo v kletih in skladiščih.

Te se najhitreje uniči z mojo nanovo od mene iznajdeno uničevalno
pasto, ki jo more vsakdo in povsod uporabljati. Cena pasti pol kilograma K 3.—.
Izgotavljam tudi najnovejšo in od občinstva kot najboljše priznane mehanične
pasti za miši in pod gane, ki prekosi vse iznajdbe na tem polju. Vjame se v
tako past 15 do 20 miši, ne da bi bilo treba past znova nastavljati. Cena pasti
za podgane 8 K, za miši K 3-60 do 5-20. Dobiva se pri iznajditelju in izdelatelju

L. Pösch kleparski mojster, Dunaj XVII.,
Blumengasse št. 60.

Izgotavlja stenske in namizne akvarije, kopalne kabine za ptiče, ročne, stenske-
vozne in nagrobne svetilke, itd.

Priznana pristne oljate in suhe
:: cene nizke :: **barve** točna postrežba

PREMERL in JANČAR

LJUBLJANA, Dunajska cesta št. 20 nasproti Figovca
na debelo in na drobno. — Izborne emajlne glazure, LAKI
FIRNEŽ in ČOPIČI.

Vse v to stroko spadajoči predmeti.

CYCLES
KINTA
K.C.L.

Priznana močna, lahko tekoča
solidna in neprekosljiva so
KINTA kolesa.
Najboljšerješe jamstvo. Ilustrovani
ceniki brezplačno.

K. Camernik
LJUBLJANA, Dunajska c. 9.
Special. trgovina s kolesi in posam. deli.
Izpoprejevanje koles.

Jako zanimiv, zabaven in po-
učen list s slikami je
**„Ilustrovani
tednik“**
ki izhaja vsak petek ter stane
četrtletno 1 K 1-80.
Zahtevajte ga povsod! Naročite
ga in inserirajte v njem!
Naslov: Ilustrovani Tednik, Ljubljana.

Najboljši pokončevalec
mrčesa je brezdvomno
F. Scherag-a

JANOL

pomori podgane, miši,
stenice, šourke i. t. d.
- pod garancijo. -

Naroča se:

Dunaj XV.,
Fünfhausgasse št. 5.

Neprekosljivi ameriški

kosilni stroji „Deering“

najboljše mlatilnice, čistilniki za žito, sti-
skalnice za grozdje in sadje, črpalke za
vodo, vino in gnojnico, ter vsa druga že-
lezna se dobi pri tvrdki

FR. STUPICA v Ljubljani.

— Marije Terezije cesta št. 1. —

Rezervni zaklad nad pol milijona kron	Kmetska posojilnica Ljubljanske okolice	Stanje hranilnih vlog dvajset milijonov kron
registрована zadruga z nesmejeno zavozo		
v lastnem zadrugnem domu v LJUBLJANI Dunajska cesta št. 18		
obrestuje hranilne vloge po čistih	4 1/2 %	
brez odbitka rentnega davka		
Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.		
Posojuje na zemljišča po 5% brez amortizacije ali na amorti- zacije po dogovoru.		
Telefon št. 185 interurban.	Eskomptuje trgovske menice.	Eskomptuje trgovske menice.
Ustanovljena leta 1882.	Ustanovljena leta 1882.	
Denarni promet v letu 1910 K 100,000,000.—	Upravno premoženje v letu 1910 K 20,500,000.—	

Del. glavica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad:
K 5,000,000. K 610,000.

Stritarjeva ulica št. 9.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.
Sprejema vloge na knjizice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Kupujte „JUTRO“.